

Markus Iivarinen

**TUTKIMUS POIKIEN TALON KÄVIJÖIDEN
OSALLISUUDESTA**

**Opinnäytetyö
CENTRIA-AMMATTIKORKEAKOULU
Yhteisöpedagogi (AMK), kirkon nuorisotyö
Tammikuu 2016**

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Yksikkö	Aika	Tekijä
Humanistinen ja kasvatustieteiden yksikkö, Ylivieskan yksikkö	Tammikuu 2016	Markus Iivarinen
Koulutusohjelma		
Yhteisöpedagogi (AMK), kirkon nuorisotyö		
Työn nimi		
TUTKIMUS POIKIEN TALON KÄVIJÖIDEN OSALLISUUDESTA		
Työn ohjaaja	Sivumäärä	
KT Reetta Leppälä	32+3	
Työelämäohjaaja		
Projektipäällikkö Jussi Markus, Poikien Talo Oulu		
<p>Tämän opinnäytetyön tavoitteena oli selvittää millaisia kokemuksia Poikien Talon toiminnassa mukana olevilla pojilla ja miehillä on osallisuudesta Poikien Talolla, sekä muissa yhteisöissä joihin he kuuluvat. Tavoitteena oli selvittää onko kävijöillä ehdotuksia osallisuuden kehittämiseksi Poikien Talon toiminnassa. Tutkimus toteutettiin haastatteluna Poikien Talon avoimen toiminnan lomassa.</p> <p>Haastatteluihin osallistuneet pojat ja miehet tunsivat Poikien Talon toiminnassa itsensä osaksi ryhmää. Heistä tuntui, että halutessaan heillä on mahdollisuus vaikuttaa Poikien Talon toimintaan. Kokemukset osallisuudesta kouluissa ja vapaa-ajalla olivat vaihtelevia.</p>		
Asiasana		
Järjestöt, koulu, nuorisotyö, osallisuus, poika, poikatyö, poikientalo, seurakunta, sukupuolisensitiivisyys		

ABSTRACT

CENTRIA UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES Humanities and Education, Ylivieska	Date January 2016	Author Markus Iivarinen
Degree programme Bachelor of Humanities, Community Educator		
Name of thesis RESEARCH ABOUT INVOLVEMENT OF VISITORS AT POIKIEN TALO.		
Instructor Ed.D Reetta Leppälä	Pages 32+3	
Supervisor Project manager Jussi Markus, Poikien Talo Oulu		
<p>The aim of this thesis was to find out what kind of experiences the boys and men involved in the activities of Poikien Talo have about involvement in the Poikien Talo and other communities which they belong to. The aim was also to find out if the visitors had proposals for the development of involvement in Poikien Talo. The research was carried out by interviews during the open activities of Poikien Talo. Eight people took part in the interviews.</p> <p>The boys and men who participated in the interview felt themselves as a part of the group in operation of Poikien Talo. They also felt that if they wanted to they had a possibility to influence the activities of Poikien Talo. Experiences of involvement in school and free-time varied.</p>		
Key words Boy, boy's house, boy work, church, communities, gender sensitivity, involvement, school, youth work.		

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
SISÄLLYS

1 JOHDANTO	1
2 OSALLISUUS	2
2.1 Nuoret ja osallisuus	3
2.1.1 Osallisuus kunnan nuorisotyössä.....	6
2.1.2 Osallisuus kirkon nuorisotyössä.....	7
2.1.3 Osallisuus nuorisotyön muilla tahoilla.....	8
2.2 Osallisuus syrjäytymisen vastavoimana.....	9
3 SUKUPUOLISENSITIIVINEN TYÖ	11
3.1 Sukupuolisensitiivinen työ nuorisotyössä	11
3.2 Sukupuolten väliset erot	12
3.3 Sukupuolisensitiivinen työ eri nuorisotyön tahoilla.....	14
4 TUTKIMUSONGELMAT JA MENETELMÄT	16
4.1 Tutkimusongelmat.....	16
4.2 Poikien Talon toiminta ja tavoitteet.....	17
4.3 Tutkimuksen toteuttaminen	18
4.4 Tutkimuksen luotettavuus.....	19
5 TUTKIMUSTULOKSET	21
5.1 Osallisuus Poikien Talolla.....	21
5.2 Osallisuus muissa yhteisöissä	23
5.3 Poikien Talon toiminta	24
6 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA	26
LÄHTEET	29

LIITTEET

1 JOHDANTO

Tämä opinnäytetyö on hankkeistettu Oulun Poikien Talolle. Tällä hetkellä Poikien Talo toimii Oulussa nelivuotisena hankkeena. Hankkeen tavoitteena on perustaa sukupuolisensitiivistä työtettä käyttävä Poikien Talo Ouluun, tukea sosiaalista vahvistamista tarvitsevia poikia, kehittää paikallisesti sopivia poikatyön menetelmiä sekä rakentaa paikallisesti ja valtakunnallisesti toimivat yhteistyöverkostot muiden poikien parissa toimivien toimijoiden kanssa. (Poikien Talo - Sukupuolisensitiivinen sosiaalisen nuorisotyön malli 2012; Jatkohakemus 2015.)

Poikien Taloja toimii tällä hetkellä Helsingissä ja Oulussa. Poikien Talon tavoitteena on olla syrjinnästä vapaa, turvallinen kohtaamispaikka pojille ja nuorille miehille, missä jokainen saa olla omana itsenään. Talojen toiminta on suunnattu ainoastaan pojille ja miehille, myös kaikki työntekijät ovat miehiä. Toiminta on sukupuolisensitiivistä nuorisotyötä. (Poikien Talot 2016.) Poikien Talon toiminnan kohteena ovat 12-28 -vuotiaat pojat ja nuoret miehet. Toiminnan ensisijaisena tavoitteena on tarjota jokaiselle osallistujalle kokemus yhteisöön tai ryhmään kuulumisesta. (Jatkohakemus 2015.)

Osallisuus tarkoittaa tiivistettynä sitä, että ihminen tuntee kuuluvansa osaksi itseään isompaan yhteisöön ja voi sen osana vaikuttaa yhteisöä koskeviin päätöksiin (Kiilakoski 2014a, 41). Osallisuus ja osallistuminen ovat olleet paljon esillä yhteiskunnallisessa keskustelussa. Osallisuudesta puhutaan paljon, sillä sitä halutaan kehittää. (Kiilakoski & Taiponen 2011, 75.) Tämän opinnäytetyön tavoitteena on selvittää millaisia kokemuksia Poikien Talon toiminnassa mukana olevilla pojilla ja miehillä on osallisuudesta Poikien Talolla sekä muissa yhteisöissä, joihin he kuuluvat. Opinnäytetyön toisena tavoitteena on selvittää, miten osallisuutta voitaisiin kehittää Poikien Talon toiminnassa.

2 OSALLISUUS

Osallisuus on käsitteenä laaja, mutta se voidaan jakaa kahteen osa-alueeseen, poliittisuuteen ja sosiaalisuuteen. Osallisuuden poliittisessa puolessa keskeistä on vaikuttaminen, päätöksen teko, vallan jakaminen ja vastuu. Osallisuuden sosiaalisessa puolessa on kyse arvostuksesta, jäsenyydestä, toimivista suhteista ja kuulumisesta itseään isompaan yhteisöön. (Kiilakoski 2014a, 41.) Yhteisöllä tarkoitetaan toiminnallista kokonaisuutta, jossa kaikilla sen jäsenillä on yhteisiä arvoja ja tavoitteita sekä toimintaa yhteisten tavoitteiden saavuttamiksi (Haapaniemi & Raina 2007, 34). Tärkeä osa osallisuutta on yksilön kokemus yhteisöön kuulumisesta ja mahdollisuudesta vaikuttaa yhteisöä koskevien päätösten tekoon. Yhtä tärkeää on, että yhteisö tunnustaa yksilön täysivaltaiseksi jäsenekseen. Keskeistä osallisuudessa on yhteisön ja yksilön kokemuksen vuorovaikutus. (Kiilakoski 2014b, 73.)

Osallisuus ja osallistuminen ovat termeinä lähellä toisiaan ja usein niitä käytetäänkin synonyymeinä. Osallisuus ja osallistuminen eroavat kuitenkin toisistaan siten, että osallisuudessa yksilöllä on kokemus siitä, että hänet otetaan vakavasti, ja hänellä on todellista valtaa yhteisöä koskevassa päätöksen teossa. Osallistuminen voi sisältää myös passiivisia osallistumisen tapoja, jolloin henkilö ei tunne tulensa erityisesti huomioiduksi, eikä välttämättä opi miten asioihin voidaan todella vaikuttaa niiden muuttamiseksi. (Kiilakoski & Taiponen 2011, 76.) Osallisuus toteutuu vasta silloin, kun henkilö kokee osallisuuden tunnetta (Gretschel 2014, 247).

Osallisuus ja osallistuminen ovat olleet paljon esillä yhteiskunnallisessa keskustelussa. Osallisuudesta puhutaan paljon, sillä sitä halutaan kehittää. Varsinkin marginaaliryhmien osallisuus on herättänyt paljon keskustelua. Yksi ryhmistä, joilla ei ole vahvaa yhteiskunnallista asemaa, ovat nuoret. Lasten ja nuorten kuuleminen

heitä koskevista asioista päätettäessä on ollut yleisesti kehittämisen kohteena. Positiivista kehitystä on tukenut osallisuutta arvostava asenneilmasto sekä lasten ja nuorten oikeuksia huomioiva lainsäädäntö. (Kiilakoski & Taiponen 2011, 75.)

2.1 Nuoret ja osallisuus

Osallisuudessa on kyse tunteesta, jossa nuori tuntee pätevyyttä ja kokee oman roolinsa yhteisössä merkittäväksi. Sosiaaliseen osallisuuteen kuuluu yhteisöön kuulumisen ja yhteistyötaitojen lisäksi myös oman elämän hallinta. Poliittiseen osallisuuteen kuuluu vaikuttaminen yhteisiin asioihin. (Gretschel 2014, 245-246.)

Suomessa on voimassa lakiin perustuva oppivelvollisuus, jonka mukaan jokaisen vakituisesti Suomessa asuvan lapsen on hankittava perusopetuksen oppimäärä. Oppivelvollisuus kestää kymmenen vuotta alkaen sinä vuonna kun lapsi täyttää seitsemän vuotta ja päättyen sinä vuonna jona hän täyttää seitsemäntoista vuotta. Suomalaisista 99,7% suorittavat perusopetuksen oppimäärän. Kunnilla on velvollisuus järjestää alueensa asukkaille perusopetus. (Opetushallitus 2015.) Opetuksen järjestämistä ohjaa perusopetuslaki. Lain mukaan:

Opetuksen järjestäjän tulee edistää kaikkien oppilaiden osallisuutta ja huolehtia siitä, että kaikilla oppilailla on mahdollisuus osallistua koulun toimintaan ja kehittämiseen sekä ilmaista mielipiteensä oppilaiden asemaan liittyvistä asioista. Oppilaille tulee järjestää mahdollisuus osallistua opetussuunnitelman ja siihen liittyvien suunnitelmien sekä koulun järjestyssäännön valmisteluun. (Perusopetuslaki 628/1998 47 a §)

Nuoret ovat kouluissa paitsi oppilaina myös kansalaisina. Koulussa ja muissakin kunnan palveluissa nuoret tulisi ottaa huomioon siten, että heillä olisi oikeus oppia vaikuttamaan ja saada kokemuksia osallistumisesta. (Kiilakoski 2014a, 78.) Tästä huolimatta vuoden 2013 Nuorisobarometrin mukaan vain kolmannes vas-

taajista koki pystyvänsä vaikuttamaan koulun tai työpaikan päätöksentekoon merkittävästi (Myllyniemi 2014, 43). Myös muut tutkimukset tukevat havaintoa siitä, ettei koulu tuota nuorille kokemusta päätöksen tekoon osallistumisesta. (Kiilakoski 2014a, 41.)

Osallistuminen päätöksentekoon eri muodoissa voi tarjota nuorille mahdollisuuksia yhteiskunnalliseen kiinnittymiseen ja itsetunnon paranemiseen. Erittäin harvoilla nuorilla on riittävä osaamista ja voimavaroja osallistumiseen täysipainoisesti. Nuoret tarvitsevat tukea ja onnistumisen kokemuksia osallistumisesta. Tässä tukemisessa nuorisotyö on avainasemassa. (Haikkola, Horelli & Sotkasiira 2014, 217.)

Kaikkea nuorisotyön toimintaa Suomessa ohjaa ensisijaisesti nuorisolaki:

Tämän lain tarkoituksena on tukea nuorten kasvua ja itsenäistymistä, edistää nuorten aktiivista kansalaisuutta ja nuorten sosiaalista vahvistamista sekä parantaa nuorten kasvu- ja elinoloja (Nuorisolaki 72/2006, 1 §).

Nuorisotyön tehtävänä on auttaa nuorta kehittymään omana itsenään ja yhteiskunnan jäsenenä. Tavoitteena on luoda nuorelle valmiuksia toimia oman ja muiden hyvän olon edistämiseksi. (Kiilakoski & Taiponen 2011, 76.) Nuorisolaki ohjaa voimakkaimmin julkishallinnon nuorisotyötä. Muilla nuorisotyötä tekevilla tahoilla, kuten järjestöillä, seurakunnilla ja yhteisöillä on oikeus määritellä omat tehtävänsä itse. Nuorisotyön tutkimuksen perusteella voidaan kuitenkin määritellä nuorisotyön neljä perustehtävää, eli funktiota, jotka yhdistävät kaikkea nuorten parissa tehtävää työtä. Nuorisotyön perusfunktiot ovat sosialisatiofunktio, personalisatiofunktio, kompensatiofunktio sekä resursointi- ja allokointifunktio. (Nieminen 2014, 22-23.)

Ensimmäinen nuorisotyölle annetuista yleisistä tehtävistä on socialisaatio, eli nuorten liittäminen yhteiskunnan, lähiympäristön ja kulttuurin jäseneksi (Nieminen 2014, 23). Tämän perustehtävän perusteella osallistajan rooli soveltuu nuorisotyölle (Määttä & Tasanko 2012, 31).

Toinen nuorisotyön perustehtävä on tukea nuoria kehittämään omaa persoonallisuuttaan ja kasvamaan itsenäiseksi yksilöksi. Personalisaatiofunktion toteutuminen vaatii nuorten yksilöllisyyden ja ainutlaatuisuuden tunnistamista ja tukemista työntekijöiden osalta. (Nieminen 2014, 24.)

Kolmantena nuorisotyön yhteisenä tehtävänä on kompensatiofunktio, eli nuorten personalisaatiossa ja socialisaatiossa ilmenevien vaikeuksien ja puutteiden korjaaminen. Nuorisotyön tarkoituksena on tukea sellaisia nuoria, joilla on ongelmia omassa elämässä tai yhteiskuntaan liittymisessä. Kompensatiofunktiota toteutetaan usein yhteistyössä muiden tahojen kanssa, sillä joidenkin nuorten ongelmat vaativat sellaista tukea, johon nuorisotyöllä ei ole osaamista. (Nieminen 2014, 25.)

Viimeisenä yhteisenä tehtävänä on yhteiskunnan nuorille osoittamiin resursseihin ja niiden suuntaamiseen, eli allokointiin, vaikuttaminen. Tavoitteena on, että nuoret pääsevät heille kohdennetun toiminnan kautta vaikuttamaan itseään koskeviin asioihin. (Nieminen 2014, 25-26.)

Osaltaan kaikki nuorisotyön perustehtävät tukevat osallisuutta. Nuorten kohdalla vaikuttaminen voi alkaa halusta muuttaa maailmaa parempaan suuntaan pienillä muutoksilla esimerkiksi koulussa tai nuorisotalolla. (Gretschel 2014, 245-246.) Tekeminen on nuorille yksi luonnollisimmista tavoista osallistua. Usein nuorten aktiivinen tekeminen toiminnassa on kuitenkin vähäistä. Vaikka nuorten mielipidettä kuultaisiinkin toiminnan suunnittelussa, aikuiset hoitavat usein toteutuksen.

Nuorelle jää usein nuorisotyössä asiakkaan rooli. (Gretchel 2014, 249; Sell & Vesikansa 2014, 549.) Osallisuuden näkökulmasta nuorten kokemus heille tarjotuista palveluista ja toimintarooleista on olennainen. Valmiin palvelun tarjoamisen sijaan palvelun tuottamisen pitäisi olla vuorovaikutteinen tapahtuma. (Kiilakoski & Taiponen 2011, 77.) Jotta osallisuustyö olisi onnistunutta, on nuorille tarjottava mahdollisuus omaksua erilaisia rooleja toimijoina (Kiilakoski & Taiponen 2011, 86). Nuorilta tulevien ideoiden ja aloitteiden suhteen tulisi käydä keskustelua nuorten kanssa siitä, minkälaista roolia nuoret ovat ajatelleet itselleen ajatuksen toteuttamiseksi, ja millaisessa roolissa he todella voivat toimia (Gretschel 2014, 245).

2.1.1 Osallisuus kunnan nuorisotyössä

Nuorisolakiin on kirjoitettu nuorten osallistumisesta ja kuulemisesta heitä koskevista asioista päättämiseen seuraavasti:

Nuorille tulee järjestää mahdollisuus osallistua paikallista ja alueellista nuorisotyötä ja -politiikkaa koskevien asioiden käsittelyyn. Lisäksi nuoria on kuultava heitä koskevissa asioissa. (Nuorisolaki 72/2006, 8 §)

Kunnissa on järjestetty nuorten äänen kuulemiseksi päätöksenteossa erilaisia vaikuttajaryhmiä. Tällaisia ryhmiä ovat esimerkiksi nuorisovaltuustot, -neuvostot ja -parlamentit. Vaikuttajaryhmät kokoontuvat tyypillisesti kerran tai kahdesti kuukaudessa. Useilla paikkakunnilla vaikuttajaryhmän toiminnasta vastaa nuorisotyöntekijä. Painopiste vaikuttajaryhmien toiminnassa on usein tapahtumien järjestämisessä nuorille, mutta osa ryhmistä toimii myös vaikuttajana kunnallisessa päätöksenteossa. (Gretschel 2014, 252-254.) Koulujen oppilaskunnat ja oppilaskuntien hallitukset toimivat myös kunnallisen vaikuttamisen kanavina nuorille. Oppi-

laskuntien toiminta keskittyy kuitenkin lähinnä koulun toimintaan. (Gretschel 2014, 255-256.)

Lapset ja nuoret tekevät usein parempia päätöksiä itseään koskevista asioista kuin aikuiset. On tärkeää luoda nuorille tunne että he ovat tärkeitä ja heitä kuunnellaan. Nuoret varttuvat aikuisiksi ja tulevaisuudessakin tarvitaan kansalaisia, jotka ovat kiinnostuneita vaikuttamisesta ja yhteisistä asioista. (Gretschel 2014, 256-257.)

2.1.2 Osallisuus kirkon nuorisotyössä

Kirkon järjestämä nuorisotyö on lähtökohtaisesti hengellistä toimintaa ja se perustuu kirkon perustehtävään. Toiminnan hengelliset tavoitteet pyritään saavuttamaan kasvatuksen avulla. Kirkon kasvatustyön tavoitteena on välittää uskon traditiota sukupolvien välillä ja auttaa ihmisiä elämään mielekkäästi. Mielekästä elämää tavoitellessa kirkon nuorisotyössä kohdataan myös osallisuuteen ja syrjäytymiseen, erityiseen tukeen ja lastensuojeluun liittyviä kysymyksiä. (Launonen 2014, 78.)

Lapset ja nuoret on kautta aikojen jätetty päätöksenteon ulkopuolelle. Alaikäiset suljetaan edelleen monin paikoin demokraattisen päätöksenteon ulkopuolelle. (Kiilakoski 2014c, 103.) Kirkon sisällä joka neljäs vuosi järjestettävissä seurakuntavaaleissa pääsevät äänestämään kaikki kuusitoista vuotta täyttäneet seurakunnan jäsenet. Vaaleissa valitaan jäsenet seurakunnan toimintaa suunnitteleviin ja ohjauviin kirkkovaltuustoon ja seurakuntaneuvostoon. Seurakuntavaalit ovat ainoa valtakunnallinen vaalitapahtuma, jossa alaikäisillä nuorilla on äänioikeus. Ehdokkaaksi asettuvien on kuitenkin oltava täysi-ikäisiä. (Seurakuntavaalit neljän vuoden välein 2015.)

Kirkon järjestämä isostoiminta lisää ainutlaatuisella tavalla nuorten osallisuutta seurakunnissa. Rippikoulun käyneitä nuoria koulutetaan ohjaamaan varhaisnuorten kerhoja ja leirejä, vetämään pyhäkouluryhmiä sekä toimimaan muissa seurakunnan vastuutehtävissä. (Rippikoulu ja isokset 2015.) Isoiset osallistuvat toiminnan suunnitteluun ja toteutukseen yhdessä työntekijöiden kanssa ja pääsevät näin vaikuttamaan seurakunnan toimintaan omalla toiminnallaan (Rippikoulun suunnittelu ja toteutus 2015).

Seurakuntien päätöksenteossa on otettu käyttöön lapsivaikutusten arviointi. Lapsilla tarkoitetaan tässä kaikkia alle kahdeksantoista vuotiaita. Arviointi on tehtävä kaikista seurakunnan päätöksistä, jotka vaikuttavat lapsiin ja nuoriin, suoraan tai välillisesti. Lapsivaikutusten arvioinnilla pyritään parantamaan lasten ja nuorten osallisuutta ja vaikuttamismahdollisuuksia. (Lapsivaikutusten arviointi 2015; Mikä on LAVA? 2015.)

2.1.3 Osallisuus nuorisotyön muilla tahoilla

Nuorisotyötä tehdään Suomessa myös monissa järjestöissä. Järjestöissä tehtävä nuorisotyö on luonteeltaan samankaltaista kuntien ja seurakuntien tekemän työn kanssa. Toimintamuotoihin kuuluvat kerhot, erilaiset ryhmät ja leirit. Järjestöissä tehtävää nuorisotyötä ohjaavat kunkin järjestön omat arvot ja toimintaperiaatteet. Osallisuus nähdään tärkeänä osana toimintaa myös järjestöjen tekemässä nuorisotyössä. Osallisuustyön tavoitteena on lisätä lasten ja nuorten osallistumismahdollisuuksia, sekä tuottaa heille kokemus osallisuudesta. Lapsista ja nuorista halutaan kasvattaa aktiivisia ja vastuullisia tulevaisuuden toimijoita. (Arvot ja strategia 2016; Lapsen osallisuus 2016.) Järjestöissä osallisuus kohdistuu lähinnä järjestön sisäisiin asioihin. Esimerkiksi Setlementtiliiton sivuilla kerrotaan:

Lapset ja nuoret osallistuvat ja vaikuttavat toiminnan kaikilla tasoilla nuorisotilan toiminnan suunnittelusta aina Setlementtiliiton liittohallitustasolle asti (Lapsi- ja nuorisotyö 2016).

2.2 Osallisuus syrjäytymisen vastavoimana

Huoli sosiaalisista ongelmista liitetään usein nuoruuteen. Sekä yleisessä että poliittisessa keskustelussa ovat esillä nuorisotyön keskeiset teemat, syrjäytymisen ehkäiseminen, osallisuuden edistäminen ja nuorten kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin tukeminen. Nuorisotyössä kohdataan päivittäin kaikenlaisia nuoria, myös niitä joilla ei mene hyvin. Syrjäytymiseen ja elämisen ongelmiin liittyvät asiat ovat jokapäiväisiä nuorisotyössä. (Pohjola 2009, 28-29; Haapala 2012, 52.)

Merkittäviä nuorten syrjäytymiseen liitettäviä piirteitä ovat tulevaisuustietoisuuden puute ja heikko luotto omiin kykyihin vaikuttaa asioihin. Jopa omien elämän valintojen suhteen epäillään omia vaikuttamisen mahdollisuuksia. Syrjäytymisvaarassa ovat erityisesti ne nuoret, jotka eivät ole kiinnostuneita kohtaamaan tulevaisuuden haasteita, eivätkä myöskään tee tietoisia valintoja ja päätöksiä toivotunlaisen tulevaisuuden hankkimiseksi. (Haapala 2012, 60-61.) Kaikkein suurimmassa vaarassa syrjäytyä ovat ne nuoret, jotka ovat jättäneet koulun kesken, eivät hankkiudu ammatilliseen koulutukseen, eivätkä pääse mukaan työelämään. Suurin osa näistä nuorista on poikia. Syrjäytymisvaaraa lisää ongelmien kasaantuminen samoille nuorille. Syrjäytymisen osatekijöitä voivat olla heikko koulumenestys, heikot kaverisuhteet sekä päihteet ja mielenterveysongelmat. (Cacciatore & Koiso-Kanttila 2008, 269-270.)

Nuorten liittäminen tuettuun ja ohjattuun, heille mielekkääseen toimintaan on parasta ongelmia ehkäisevää työtä (Pohjola 2009, 29). Ryhmään kuulumisen samanikäisten kanssa tuo nuoren elämään tasapainoa ja kehittää nuoren itsetuntoa (Cacciatore & Koiso-Kanttila 2008, 261). Ryhmätyö- ja sosiaaliset taidot ovat keskeistä osaamista myös työelämässä, joten niiden kehittäminen on tärkeää, sillä työtön nuori kokee herkästi itsensä tarpeettomaksi (Cacciatore & Koiso-Kanttila 2008, 269; Kiilakoski 2014a, 60). Lapsia ja nuoria autettaessa tulisi panostaa erityisesti ehkäisevään työhön, jolla voidaan välttää rankempia toimenpiteitä. Panostaminen ongelmia korjaavaan työhön ei ole taloudellisesti kannattavaa eikä inhimillistä. (Gråsten-Salonen 2008, 199.)

3 SUKUPUOLISENSITIIVINEN TYÖ

Sukupuolisensitiivinen toiminta tarkoittaa sitä, että tunnistetaan ja tiedostetaan, miten sukupuoli vaikuttaa ihmisen elämään ja hänen tekemiinsä valintoihin. Tarkoituksena ei ole vahvistaa käyttäytymismalleja, joiden ajatellaan kuuluvan tietylle sukupuolelle, vaan tehdä niitä näkyväksi. Sukupuolisensitiivisyys tai -tietoisuus tarkoittaa, että ymmärretään ne odotukset, jotka miehiin tai naisiin kohdistuu yhteiskunnan taholta. (Punnonen 2014, 521.)

3.1 Sukupuolisensitiivinen työ nuorisotyössä

Sukupuolella on suuri vaikutus ihmisten välisessä vuorovaikutuksessa, sillä tytöille ja pojille sallitaan erilaisia asioita. Sukupuolisensitiivisessä työssä pyritään rikkoa sukupuolen mukanaan tuomia rajoitteita. Sukupuolisensitiiviseen työhön kuuluu keskeisesti ajatus nuorten kannustamisesta toimimaan tasavertaisessa vuorovaikutussuhteessa toisten kanssa ja olemaan oma itsensä sukupuolesta riippumatta. Sukupuolisensitiivisessä nuorisotyössä on tarkoituksena kuulla tyttöjen ja poikien ääntä niin, että mahdollisimman monen nuoren yksilöllinen tuen tarve tulee huomioon. Kun tiedostetaan sukupuolta koskevat stereotypiat ja roolipaineet, voidaan havaita tarkemmin, miten ja milloin syrjäytyminen uhkaa poikia ja milloin taas tyttöjä. Sukupuolisensitiivinen työ luo nuorelle mahdollisuuksia olla omanlaisensa yksilö ja silti tulla otetuksi huomioon. (Punnonen 2014, 521-522, 526.) Sukupuolisensitiivisyys on eri asia kuin sukupuolineutraalius. Sukupuolineutraalin ajattelun tavoitteena on hävittää sukupuolien väliset erot. Sukupuolisensitiivisessä työotteessa sukupuolten mukanaan tuomat käsitykset ovat erityisen tarkastelun kohteena. (Sukupuolisensitiivisyys 2015.)

Sukupuolen mukaan jaetut ryhmät luovat mahdollisuuksia oman sukupuoli-identiteetin kehittymiselle sekä tutkimiselle ilman sukupuolittuneen arjen vaikutusta. Nuorille tarjotaan tilaa ja aikaa olla perinteisten nais- ja mieskäsitysten ulkopuolella ja löytää suhde omaan minäkuvaan sekä nais- ja mieskäsityksiin. Nuoria olisi tärkeä tukea kokeilemaan ja tuomaan esille sellaisia taitoja, jotka yleisesti mielletään vain toisen sukupuolen asioiksi. Tytöt tarvitsevat rohkaisua ja tukea niin sanotuissa poikien jutuissa, kuten esimerkiksi tietotekniikan taidoissa. Poikia tulisi puolestaan kannustaa enemmän sosiaalialan tehtäviin, joita on aiemmin pidetty naisten aloina. Sukupuolisensitiivisissä ryhmissä nuoret uskaltavat poiketa perinteisistä sukupuolirooleistaan. Tällainen sukupuolisensitiivinen toiminta vaatii ohjaajaltaan tietoa, taitoa ja ennakkoluulottomuutta tyttö- ja poikaryhmien ohjaamisessa. (Punnonen 2014, 532.)

Sukupuolisensitiivisyys tulisi olla mukana kaikessa lasten ja nuorten kanssa tehtävässä työssä. Erityisen tärkeää se on erityistä tukea tarvitsevien lasten ja nuorten parissa tehtävässä työssä. Koko elämän ajan leikeissä, koulussa, ammatinvalinnassa ja työssä ovat esillä sukupuoliroolit, jotka voivat parhaimmillaan vahvistaa oman persoonallisuuden ja taipumuksien esiintuloa. Pahimmillaan nämä roolit voivat olla kuitenkin esteenä oman persoonallisuuden kehittymiselle. Sukupuolisensitiivisessä työotteessa yksilön omat taipumukset ja vahvuudet otetaan huomioon sukupuolesta riippumatta. (Punnonen 2014, 534-535.)

3.2 Sukupuolten väliset erot

Aikaisemmin, vielä 1990-luvulla, huomiota on kiinnitetty enemmän tyttöihin. Huoli tyttöjen mahdollisuuksista käydä koulua ja menestyä ovat olleet puheenaiheena varsinkin vähemmän kehittyneissä maissa. Kehittyneissä maissa ongelmana on ollut se, etteivät tytöt ole saaneet riittävästi rohkaisua opiskella tyypillisesti

miehisiksi ajatelluilla aloilla. Myös tyttöjen ja naisten epäoikeudenmukainen kohdeltu työpaikoilla on aiheuttanut keskustelua. Nykyään keskustelu on kuitenkin kääntynyt toiseen suuntaan, ja yhä enemmän ollaan huolissaan poikien menestymisestä. (Macmillan 2006, 76; Poikatyö 2016; Tyttötyö 2016.)

Nuorten miesten ja naisten väliset erot koulutuksessa ovat Suomessa huomattavan suuret. On ennustettu, että tulevaisuudessa miehistä kolmannes suorittaa korkeakoulututkinnon, samalla kun naisista kaksi kolmesta suorittaa vastaavan tasoisen tutkinnon. Poikien koulumenestystä heikentää osaltaan yleiset sukupuoliroolit. Epäkäytännölliseen tietoon suhtaudutaan poikien keskuudessa negatiivisesti, ja ajatellaan, ettei poikien kuulu olla älykkäitä ja herkkiä. (Siltala 2013, 404-405.) Kouluissa pojat saavat suurimman osan huomiosta, sekä myönteisestä että kielteisestä (Punnonen 2014, 527). Työmarkkinoillakin miesten asema on heikentynyt. Perinteiset miesten ammatit ovat vähentyneet ja tasa-arvopolitiikka näyttää suosivan kaikkia muita paitsi perinteisiä miehiä. (Siltala 2013, 409.)

Tilastokeskuksen tietojen mukaan koulunsa aloittavista erityistä tukea tarvitsevista lapsista 70% on poikia. Poikien käytös on usein tyttöjä levottomampaa. Pojat kaipaavat vahvempia kokemuksia ja rajumpia fyysisiä kontakteja. Autismi, laaja-alainen kehityshäiriö ja ADHD sekä käytöshäiriöt diagnosoidaan useimmiten pojille. (Cacciatore & Koiso-Kanttila 2008, 23, 25.) Syyksi on epäilty eroa geeniperimässä. Tyttöillä on soluissaan kaksi X-kromosomia joista iän myötä aletaan suosimaan vahvempaa. Pojilla X-kromosomeja on vain yksi, joten valinnanvaraa ei ole. Miespuolisten henkilöiden on todettu olevan herkempiä sairauksille, jotka johtuvat geenivirheestä joko X- tai Y-kromosomissa. (Macmillan 2006, 82-83.)

Tytöt sairastavat vakavaa masennusta kaksi kertaa poikia useammin ja syömishäiriöt ovat tyttöillä jopa kymmenen kertaa yleisempiä kuin pojilla (Macmillan 2006,

77). Poikien paha olo ei paljastu mielialamittauksissa. Se näkyy fyysisen kunnan laskuna, syrjäytymisenä, tapaturmina, riippuvuuksina, riskikäyttäytymisenä ja väkivaltaisina kuolemina. Poikien pahoinvointia väheksytään ja useimmiten siihen puuttuu lastensuojelu tai poliisi, eikä terveydenhuollon ammattilaiset. (Cacciatore & Koiso-Kanttila 2008, 35.)

Lapsen ja nuoren tulevaa elämänlaatua, koulutusta, työtä ja parisuhdetta voidaan ennustaa sosiaalisista taidoista, ja siksi näiden taitojen oppiminen on erityisen tärkeää. Sosiaaliset taidot tulisi oppia jo varhaisessa iässä. Erityisen vaativaa sosiaalisten taitojen oppiminen on nuorelle, jolla on Aspergerin oireyhtymä tai ADHD, ujoutta tai ahdistusta, vetäytyvää tai aggressiivista käyttäytymistä. Näissä tapauksissa sosiaalisten taitojen oppimisessa tarvitaan erityistä tukea. (Cacciatore & Koiso-Kanttila 2008, 198.)

3.3 Sukupuolisensitiivinen työ eri nuorisotyön tahoilla

Erillistä sukupuolen mukaan jakautunutta nuorisotyötä on tehty Suomessa muun muassa evankelis-luterilaisen kirkon, partion ja NNKY- ja NMKY-liikkeiden toimesta. Parhaimmillaan sukupuolen mukaan jaetut ryhmät rohkaisevat nuoria kokeilemaan, pohtimaan ja tutkimaan sellaisia asioita, joita he eivät rohkenisi tehdä sekaryhmässä. Toisessa ääripäässä eriytetyt tyttö- ja poikaryhmät voivat vahvistaa vanhoja roolimalleja ja lisätä eriarvoisuutta nuorten kesken. Kaikki sukupuolen mukaisesti jaettu toiminta ei ole välttämättä sukupuolisensitiivistä työtä ja toisaalta sukupuolisensitiivistä työtä voidaan tehdä myös ryhmissä, joissa on molempien sukupuolten edustajia. Olennaista on jakaa huomiota nuorille tasapuolisesti sukupuolesta riippumatta, sekä tukea ja rohkaista myös omalle sukupuolelle epätyypillisinä pidettyjen valintojen tekoon. Tämä vaatii aikuisilta esimerkin näyttämistä tekemisten ja asenteiden osalta. (Punnonen 2014, 533.)

2000-luvulle asti sukupuolisensitiivinen työ on tarkoittanut Suomessa lähinnä tyttöjen parissa tehtävää työtä. Tyttöille suunnatun toiminnan kehittäminen on alkanut jo 1990-luvulla. Toiminnan kehittämisen taustalla on huomio siitä, että perinteiset nuorisotyön muodot houkuttelevat enemmän poikia kuin tyttöjä. Ajateltiin että myös tytöt tarvitsevat omia paikkoja, joihin kokoontua keskustelemaan ja harrastamaan. Viime aikoina sukupuolisensitiivistä työtettä on laajennettu koskemaan myös poikien ja miesten parissa tehtävää työtä. Poika- ja miestyötä tehdään nykyään jo useiden eri tahojen toimesta. Sukupuolisensitiivistä työtä Suomessa tekevät muun muassa setlementtiliikkeen alaiset Poikien ja Tyttöjen Talot, Ensi- ja Turvakotien liitto ja Mannerheimin lastensuojeluliitto sekä lukuisat muut järjestöt. (Poikatyö 2016; Tyttötyö 2016.)

4 TUTKIMUSONGELMAT JA MENETELMÄT

Tutkimuksen tarkoituksena on selvittää osallisuutta Oulun Poikien Talon kävijöiden keskuudessa. Haastatteluiden tavoitteena on selvittää osallisuuden tämän hetkinen tilanne ja selvittää mahdollisia kehittämisen kohteita.

4.1 Tutkimusongelmat

Miten osallisuus toteutuu tällä hetkellä Poikien Talon toiminnassa?

Osallisuus tarkoittaa tunnetta siitä, että kuuluu yhteisöön ja voi vaikuttaa tasavertaisena jäsenenä sen toimintaan (Kiilakoski 2014a, 41). Useilla Poikien Talon kävijöillä on vaikeuksia luoda ihmissuhteita ja löytää itselle mielekästä tekemistä. Oman mielipiteen julki tuominen on usein vaikeaa. Poikien Talon toiminnan ensisijaisena tavoitteena on tarjota jokaiselle osallistujalle kokemus yhteisöön tai ryhmään kuulumisesta. Tässä tutkimuksessa on tarkoitus selvittää, miten hyvin pojat tällä hetkellä tuntevat pystyvänsä vaikuttamaan Poikien Talon toimintaan ja tuntevatko he kuuluvansa ryhmään käydessään mukana Poikien Talon toiminnassa. Yhtenä tavoitteena on myös selvittää poikien ja miesten ajatuksia osallisuudesta muilla tahoilla, kuten kouluissa ja vapaa-ajan harrastuksissa.

Miten osallisuutta voisi kehittää Poikien Talon toiminnassa?

Oman mielipiteen julkituomiseksi on aikojen saatossa tehty Poikien Talolla useita erilaisia kokeiluja. Ehdotuksia voi aina kertoa työntekijöille suullisesti. Käytössä on ollut palautelaatikko, viikko-ohjelma johon on voinut omin sanoin kirjoittaa toivomuksiaan, ja viikko-ohjelma johon voi sijoittaa jonkun valmiista toiminta-

vaihtoehtoista. Tutkimuksen tarkoituksena on selvittää, onko toiminnassa mukana olevilla pojilla ja miehillä ideoita osallisuuden lisäämiseksi, ja olisiko jokin tähän mennessä kokeiltujen tapojen lisäksi heille luontevampi tapa ilmaista itseään. Vastaajilta kysytään myös ehdotuksia ryhmän yhtenäisyyden kehittämiseksi.

4.2 Poikien Talon toiminta ja tavoitteet

Poikien Talo on osa Vuolle Settlementti Ry:n toimintaa. Tällä hetkellä Poikien Talo toimii nelivuotisena hankkeena. Hankkeen tavoitteena on perustaa sukupuolisen-sitiivistä työtettä käyttävä Poikien Talo Ouluun, tukea sosiaalista vahvistamista tarvitsevia poikia, kehittää paikallisesti sopivia poikatyön menetelmiä sekä rakentaa paikallisesti ja valtakunnallisesti toimivat yhteistyöverkostot muiden poikien parissa toimivien toimijoiden kanssa. (Poikien Talo - Sukupuolisen-sitiivinen sosiaalisen nuorisotyön malli 2012; Jatkohakemus 2015.)

Poikien Talon toiminnan kohteena ovat 12-28 -vuotiaat pojat ja nuoret miehet. Toiminta on kohdennettu sosiaalisesta vahvistumisesta hyötyville pojille. Erityisesti toiminnasta hyötyvät yksinäiset, ujut ja hiljaiset pojat. Yksinäisyyden taustalla voi olla persoonasta johtuvia tekijöitä, on ujoutta tai sosiaalista arkuutta. Myös mielenterveyden ongelmat tai kehitykselliset häiriöt voivat vaikeuttaa kaverisuhteiden luomista. Toiminnan ensisijaisena tavoitteena on tarjota jokaiselle osallistujalle kokemus yhteisöön tai ryhmään kuulumisesta. Poikien Talon tavoitteena on olla paikka jossa jokainen voi olla turvallisesti oma itsensä. (Jatkohakemus 2015.)

Poikien Talolla toteutettavia toimintamuotoja ovat yksilötyö, ryhmätoiminnot sekä avoin toiminta. Avoin toiminta on vapaamuotoista ja jokainen saa osallistua siihen haluamallaan tavalla ja tasolla. Ryhmätoiminnot rakentuvat jonkun tietyn teeman ympärille. Yksilötyötä tehdään silloin, kun muut toimintamuodot eivät ole

mahdollisia esimerkiksi merkittävien sosiaalisten pelkojen takia. Yksilötyön tavoitteena on saattaa nuori yhteisötasolle hänen kannaltaan sopivalla aikataululla. Sukupuolisensitiivistä poikatyötä toteutetaan myös yhteistyössä esimerkiksi koulujen kanssa sekä internetissä. (Toiminta 2015; Jatkohakemus 2015.)

4.3 Tutkimuksen toteuttaminen

Tutkimus toteutettiin teemahaastatteluilla. Haastattelu on menetelmänä joustava, ja se luo mahdollisuuden toistaa kysymyksiä ja muotoilla niitä uudelleen. Haastattelussa voi oikaista väärinymmärryksiä kysymysten suhteen. Haastattelun tavoitteena on saada mahdollisimman paljon tietoa tutkimuksen aiheesta. (Sarajärvi & Tuomi 2009, 73.) Teemahaastattelu on menetelmänä puolistrukturoitu. Kysymykset ovat kaikille samat, mutta muotoiluja ja järjestystä voidaan muokata tarpeen mukaan. Haastattelijalla pitää huolen, että kaikki suunnitellut aiheet käydään haastattelun aikana läpi. (Eskola & Vastamäki 2007, 27.) Haastattelujen teemarunko (LIITE 2.) suunniteltiin yhdessä Poikien Talon työntekijöiden kanssa.

Haastattelut toteutettiin Poikien Talon tiloissa. Haastateltaville tuttu ympäristö lisää onnistumisen mahdollisuuksia haastatteluissa (Eskola & Vastamäki 2007, 29). Haastattelut toteutettiin Poikien Talon avoimen toiminnan lomassa. Haastateltavat henkilöt olivat toimintaan osallistuvia poikia ja miehiä, jotka olivat vapaaehtoisia osallistumaan haastatteluihin. Haastattelut toteutettiin yksilöhaastatteluina. Alaikäisiltä vastaajilta pyydettiin huoltajien lupa lomakkeella (LIITE 1.), jossa kerrottiin tutkimuksen aiheesta ja tietojen käyttämisestä. Täysi-ikäisille samat asiat kerrottiin haastatteluun tultaessa.

Haastatteluiden tulokset litteroitiin ja analysoitiin sisällönanalyysillä. Litteroidut haastatteluvastaukset talletettiin Poikien Talolle, ja niitä voidaan mahdollisesti

käyttää hyödyksi muissa Poikien Talolla tehtävissä tutkimuksissa. Sisällön analyysissä päätetään mikä aineistossa kiinnosta, eritellään ja kerätään yhteen asiat jotka sisältyvät kiinnostukseen, luokitellaan jäljelle jäänyt aineisto ja kirjoitetaan yhteenveto. (Sarajärvi & Tuomi 2009, 92.) Koska tutkimuksessa käytettiin teema-haastattelua, myös vastaukset voitiin lajitella teemojen mukaan (Eskola & Vastamäki 2007, 29).

4.4 Tutkimuksen luotettavuus

Tutkimuksen luotettavuutta arvioidessa tärkeät termit ovat validiteetti ja reliabiliteetti. Validiteetilla tarkoitetaan tutkimuksen kannalta oikeiden asioiden tutkimista. Validiteettiin kuuluvat sisäinen ja ulkoinen validiteetti. Ulkoisella validiteetilla tarkoitetaan tutkimuksen yleistettävyyttä, eli siirrettävyyttä muihin vastaaviin tilanteisiin. Sisäisellä validiteetilla puolestaan tarkoitetaan tutkimuksessa käytettyjen käsitteiden ja tulkinnan virheettömyyttä. Reliabiliteetti tarkoittaa laadullisessa tutkimuksessa tulosten toistettavuutta, eli pysyvyyttä. Tutkimuksen luotettavuuden kannalta validiteetti on tärkeämpi, sillä jos tutkimuksessa ei tutkita oikeaa asiaa, ei tulosten reliabiliteetilla ole merkitystä. (Kananen 2008, 123; Vehkalahti 2008, 41.)

Haastatteluissa käytettävät kysymykset on suunniteltu yhdessä Poikien Talon työntekijöiden kanssa, jotta haastatteluissa tutkittaisiin varmasti oikeaa asiaa. On mahdollista, että haastateltavat ovat ymmärtäneet kysymykset eri tavoin kuin alun perin on suunniteltu. Haastatteluihin osallistui yhteensä kahdeksan henkilöä. Vastaajia löytyi sekä alaikäisille että täysi-ikäisille suunnatun toiminnan parista, ja molemmista ryhmistä löytyi sekä pitkään toiminnassa mukana olleita että vasta toimintaan mukaan tulleita. Haastateltavien määrä on kuitenkin alle puolet Poiki-

en Talon avoimeen toimintaan osallistuvista henkilöistä, joten tuloksia ei voi välttämättä yleistää koskemaan koko kävijäkuntaa.

Tuloksien tulkinnassa virheiden mahdollisuus on vähäinen, sillä haastatteluun osallistuneet vastasivat kysymyksiin lyhyesti ja yksiselitteisesti. Toisaalta vastaajien vähäsanaisuus on ongelmana joitakin kysymyksiä käsitellessä, sillä vastauksia ei tullut edes tarkentavien kysymysten avulla. Tutkimuksen tulokset ovat paikansa pitäviä tällä hetkellä Poikien Talon toimintaan osallistuvien osalta. Kävijöiden vaihtuessa vaihtuvat myös tulokset, vaikka toiminta onkin kohdennettu samankaltaisille kävijöille.

5 TUTKIMUSTULOKSET

Tutkimukseen osallistui yhteensä kahdeksan henkilöä. Toiminta Poikien Talolla on jaoteltu 12-17 vuotiaiden toimintaan ja 18-28 vuotiaiden toimintaan. Haastatteluiden vastaukset on jaoteltu toiminnan mukaan ikäryhmittäin. Alaikäisistä vastaajista käytetään nimitystä Poika ja täysi-ikäisistä Mies. Vastaajista puolet osallistui alaikäisille suunnattuun toimintaan ja puolet täysi-ikäisille suunnattuun. Tutkimukseen vastanneet pojat ja miehet olivat iältään kahdestatoista kolmeenkymmeneenkahteen vuotiaita. Molemmista ryhmistä vastaajiksi löytyi sekä pitkäaikaisia kävijöitä että vasta toimintaan mukaan tulleita.

Molempia ryhmiä yhdisti se, että vastaajat on ohjattu Poikien Talon toimintaan jonkun muun nuorisotyön tahon, terveydenhuollon tai koulun henkilökunnan kautta. Ainoastaan yksi haastatteluun osallistuneista oli kuullut Poikien Talosta äidiltään ja tämän rohkaisemana lähtenyt mukaan toimintaan.

5.1 Osallisuus Poikien Talolla

Sosiaalinen osallisuus Poikien Talolla näyttää toteutuvan. Kaikki vastaajat kertoivat, että he tuntevat kuuluvansa ryhmään osallistuessaan Poikien Talon toimintaan. Vastaajat eivät osanneet eritellä, mistä ryhmään kuulumisen tunne johtuu. Poliittista osallisuutta koskevaan kysymykseen ”Tuntuuko että voit vaikuttaa Poikien Talon toimintaan?” vastaukset näyttivät olevan linjassa siihen, miten pitkään vastaaja on ollut mukana Poikien Talon toiminnassa. He, jotka olivat olleet toiminnassa mukana vasta viikkoja tai muutaman kuukauden, eivät olleet vielä ehtineet vaikuttamaan toimintaa koskeviin päätöksiin. He arvelivat kuitenkin, että heidänkin mielipiteillään on vaikutusta ja heidän tekemät ehdotuksensa luultavas-

ti otettaisiin vakavasti. Kuusi vastaajaa oli ollut toiminnassa mukana puoli vuotta tai enemmän ja heidän vastauksistaan kävi ilmi, että jokainen kävijä saa vaikuttaa toimintaan.

Haastattelun yhtenä tarkoituksena oli selvittää, onko kävijöillä kehittämis ehdotuksia osallisuuden kehittämiseen Poikien Talolla. Kehittämis ehdotuksia kysyttiin sekä sosiaalisen että poliittisen osallisuuden näkökulmasta. Seitsemän kahdeksasta vastaajasta ei osannut sanoa mitään kehittämis ehdotuksia ryhmän yhtenäisyyden kehittämiseksi. Yksi vastaajista kertoi että:

Yks asia mikä tulee mieleen nii se on mun mielestä vähän omituista että tänne niinku osa tulee semmosissa isoissa kaveriporukoissa ja sitten ne vaan tekkee keskenään. Ja sitten jos on jotaki yhteistä hommaa nii niitä ei silleen kauheena kiinnostu se että ne vaan tulee tänne silleen olemaan. (Poika 1)

Vaikuttamismahdollisuuksiin Poikien Talolla oltiin myös tyytyväisiä.

Täällä kyllä haastatellaan kaikkia aina silleen sopivasti. Kysellään aina tilanteen salliessa kuulumisia ja mielipiteitä ja semmosia. (Mies 1)

Ylleensä ku pyytää jotaki tai kysyy jotaki että voisko sitä tai tätä nii kyllä ne ylleensä silleen niinku on otettu huomioon ja on yritetty järjestää. (Poika 1)

Kehittämis ehdotuksia yhteisiin asioihin vaikuttamiseen oli kahdella kahdeksasta vastaajasta.

No varmaan jos pystyis enemmän listaamaan sitä että mitkä kaikki on mahdollista silleen että niinku siitä sais sitte ideoita mitä ehottaa. Nytkin on ihan hyvin esillä mutta että vielä lisääkin vois olla. (Poika 3)

Jos joku ei vaikka... Tai on vähän semmonen hiljasempi kaveri niin joku lappusysteemi vois olla. Vois laittaa ideoita vaikka johonki laatikkoon ja sieltä katotaan sitten. (Mies 2)

5.2 Osallisuus muissa yhteisöissä

Halusin tutkimuksessa selvittää Poikien Talon osallisuutta myös muissa yhteisöissä. Haastattelussa kysyttiin osallisuuden kokemuksista koulussa ja mahdollisissa muissa yhteisöissä. Koulumaailmasta halusin kysyä yhtenä osana haastattelua, sillä perusopetuslain mukaan kaikkien oppilaiden tulisi saada kokemus osallisuudesta peruskoulun aikana (Perusopetuslaki 628/1998 47a §). Alaikäisistä vastaajista kaikki olivat tällä hetkellä koulussa. Vastaajia löytyi yksi ala-astelainen, yksi lukiolainen ja kaksi ammattikoululaista. Puolet alaikäisistä vastaajista ei ollut tuntenut itseään osaksi ryhmää koulussa. Yksi tunsikin itsensä osaksi ryhmää tälläkin hetkellä ja yksi vastaajista kertoi tilanteen vaihdelleen koulun ja ryhmäkoon mukaan. Täysi-ikäisistä vastaajista kaksi oli käynyt ammattikoulun, yksi lukion ja yksi oli valmistumassa ammattikoulusta vuoden loppuun mennessä. Täysi-ikäisistä vastaajista yksi kertoi tunteneensa kuuluvansa ryhmään kaikissa kouluissaan ja yksi kertoi, ettei koskaan tuntenut kuuluvansa ryhmään. Kahdella vastaajalla kokemukset olivat vaihdelleet. Näillä kahdella oli yhteistä se, että ryhmään kuuluminen on lisääntynyt iän myötä.

Haastatteluun vastanneiden kesken kokemukset koulun yhteisiin asioihin vaikuttamisessa eivät olleet kovin positiiviset. Täysi-ikäisistä vastaajista yksi kertoi, että asioihin olisi voinut vaikuttaa halutessaan kaikissa kouluissa ja toinen sanoi, että nykyisessä koulussa voi vaikuttaa, mutta aiemmissa ei. Kolmas kertoi, että mielipiteitä kouluun liittyvissä asioissa on kyselty, mutta ne eivät ole vaikuttaneet mihinkään. Neljäs ilmoitti, että kouluissa ei ole pystynyt vaikuttamaan. Alaikäisistä kaksi kertoi, että koulussa on kysytty oppilaiden mielipiteitä. Toinen vastaajista oli varma, etteivät oppilaiden mielipiteet vaikuta päätöksiin ja toinen ei osannut sanoa. Yksi vastaaja kertoi, ettei kouluissa ole voinut vaikuttaa päätöksentekoon ja yksi ei osannut sanoa.

Kaikille neljälle alaikäiselle vastaajalle Poikien Talo oli ainoa yhteisö, johon he tunsivat kuuluvansa vapaa-ajallaan. Yksi vastaajista kertoi harrastavansa urheilua, mutta harjoituksissa ei tunnu siltä, että kuuluisi ryhmään. Kaikki käyvät siellä vain lajin takia. Täysi-ikäisistä jokaisella oli myös jokin muu ryhmä Poikien Talon lisäksi, johon he kuuluivat. Kahdella vastaajista ryhmä oli kaveriporukka ja kaksi osallistui johonkin muuhun ohjattuun toimintaan.

5.3 Poikien Talon toiminta

Poikien Taloa kuvailtiin vastauksissa mukavaksi ja rennoksi paikaksi. Kehuja saivat sekä ohjaajat että muut kävijät. Pojat ja miehet kertoivat, että yleensä kun he tulevat Poikien Talolle he pelaavat jotakin peliä, juovat kahvia ja juttelevat toisten kanssa. Syiksi Poikien Talolla käymiseen he kertoivat mukavan paikan ja mielekkään tekemisen lisäksi myös muiden kävijöiden seuran. Haastattelussa kysyttiin vastaajilta, miksi Poikien Talo on heidän mielestään tärkeä paikka. Kaksi vastaajista ei osannut sanoa mitään erityistä syytä. Kolmessa vastauksessa tuli esille muiden ihmisten tapaaminen. Kaksi vastaajaa kertoi, että Poikien talo on mukava paikka, jossa saa tehdä mukavia asioita.

Emmätiitä, tänne on suht helppo tulla ja saa tehdä kivoja asioita. Eikä kukaan ala urputtamaan. (Poika 1)

Se on ainakin mukava paikka. Kaikki työntekijät on mukavia ja sitten nää ihmiset mitä täällä käy. (Poika 2)

Yksi mies kertoi, että ilman Poikien Taloa ei tulisi lähdettyä kotoa mihinkään ja yksi pojista kertoi, että Poikien Talo on turvallinen paikka, jossa voi tavata muita ihmisiä.

No se on varmaan että niinku munlaisilla nuorilla on joku paikka jossa voi niinku justiinsa olla muitten ihmisten kanssa tekemisissä ja silleen on mukava ja turvallinen olla. (Poika 3)

Haastattelun yhtenä kysymyksenä kysyttiin yleisiä kehittämissuhteita Poikien Talon toiminnalle. Kysymyksen tarkoituksena oli selvittää, olisiko pojilla ja miehillä ehdotuksia toiminnan kehittämiseksi tai esimerkiksi ideoita uusiksi toimintamuodoiksi. Poikien Talon toiminta on vastausten mukaan kävijöille mielekästä ja kehittämissuhteita toimintaan oli vähän. Täysi-ikäisistä vastaajista kaksi toivoisi lisää ohjattua toimintaa ikäisilleen.

No mä tykkäsin hirveesti siitä kun oli viime keväänä täällä se ruuanlaittohomma. Siitä tykkäsin että se ois kiva jos se jatkus. Jotai semmosia enemmän ohjattuja juttuja vois olla tämän kahvi-illan lisäksi. (Mies 2)

Hmm... Noo vaikka nyt tulis vaikka mieleen joku vaikka joku pleikkari- ja peliturnausta tai vastaava näin äkkiseltään. (Mies 3)

Alaikäiset vastaajat olivat tyytyväisiä nykytilanteeseen eikä kehittämissuhteita tai toiveita uusista toimintamuodoista tullut.

No en kyllä osaa sanoa että tämä on niinku just minkälaista silleen haluaa. (Poika 3)

Yhtenä kysymyksenä haastattelussa oli, miten vaikuttaa se, että Poikien Talolla on vain poikia ja miehiä sekä työntekijöinä että kävijöinä. Kuusi vastaajista kertoi, että heille olisi aivan sama, vaikka toiminnassa olisi molempien sukupuolten edustajia. Kahdesta vastauksesta kävi ilmi, että toimintaan on helpompi tulla siksi, ettei paikalla ole tyttöjä.

Tietenkin siinä semmonen seksuaalinen jännite, voisko sanoa, häviää täydellisesti. Että ollaan pelkästään äijäporukalla ja näin. (Mies 2)

No se on varmaan helpompi silleen että niinku ei silleen välttämättä tuu niin paljon paineita niinku näyttää hyvältä ja näin pois päin. (Poika 3)

6 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

Opinnäytetyön ensisijaisena tavoitteena oli selvittää osallisuuden nykytilanne Oulun Poikien Talolla ja selvittää, miten osallisuus toteutuu muissa yhteisöissä, joihin Poikien Talon kävijät kuuluvat, esimerkiksi koulu- ja harrastusryhmissä. Haastatteluun osallistuneet kahdeksan poikaa ja nuorta miestä olivat tyytyväisiä osallisuuden Poikien Talolla. He kertoivat, että tuntui, että he kuuluvat Poikien Talolla ryhmään ja he olivat jo vaikuttaneet Poikien Talon toimintaan tai heistä tuntui, että he halutessaan voisivat vaikuttaa. Poikien Talon toiminnan ensisijainen tavoite, kokemus ryhmään tai yhteisöön kuulumisesta, näyttää siis toteutuvan.

Haastattelun avulla selvitettiin Poikien Talon kävijöiden kokemuksia osallisuudesta myös muissa yhteisöissä, joihin he kuuluvat. Alaikäisistä vastaajista kukaan ei tuntenut kuuluvansa vapaa-ajallaan mihinkään muuhun ryhmään kuin Poikien Talolla kokoontuviin poikiin. Täysi-ikäisistä vastaajista kaikilla oli myös jokin muu ryhmä, johon he kuuluivat. Kouluissa osallisuuden tunne oli jäänyt kaikilta vajaaksi vähintään toisen osallisuuden osa-alueen, joko sosiaalisen tai poliittisen osallisuuden suhteen. Näiden vastausten perusteella Poikien Talo on näille nuorille tärkeä paikka, jossa opitaan toimimaan ryhmässä. Poikien Talo auttaa tarjoamaan sen osallisuuden tunteen, jonka olisi pitänyt tulla kouluissa, ja jonka muut nuoret saavat harrastusten ja kaveriryhmien kautta. Varsinkin alaikäisille kävijöille Poikien Talo on erityisen tärkeä osallisuuden kokemuksen tarjoaja.

Kehittämisehdotuksia osallisuuden suhteen tuli muutamia. Sosiaaliseen osallisuuden liittyen vastauksista löytyi yksi kehittämisen kohde. Yksi poika kummeksui sitä, että osa kävijöistä tulee Poikien Talolle isoissa porukoissa puuhailemaan omiaan, kun enin osa saapuu paikalle yksin. Jatkossa täytyy kiinnittää enemmän huomiota, että paikalle saapuvat ryhmät saadaan yhdistettyä isompaan ryhmään

muiden kävijöiden kanssa. Poliittisen osallisuuden vastauksista löytyy kaksi kehitysehdotusta. Toivottiin palautelaatikkoa, johon ujompiakin osallistujia voisi ehdotuksensa laittaa sekä enemmän tietoa siitä, mitä kaikkea Poikien Talon toiminnan parissa on mahdollista toteuttaa. Esimerkiksi lista siitä, mitä tähän mennessä on tehty, voisi auttaa uusia kävijöitä hahmottamaan paremmin, mitä kaikkea voidaan järjestää. Täysi-ikäisille kannattaisi haastatteluissa saatujen ehdotusten perusteella järjestää lisää ohjattua toimintaa. Ohjattu toiminta voi olla esimerkiksi joku nuorille miehille suunnattu ryhmätoiminta avoimen toiminnan lisäksi tai jotain pienempää ohjattua toimintaa ja kisailua avoimen toiminnan sisälle.

Lähes kaikki vastaajat olivat ohjattu mukaan Poikien Talon toimintaan jonkun muun nuorten parissa toimivan ammattilaisen kautta. Tästä voi päätellä, että Poikien Talo hankkeessa on onnistuttu luomaan toimivat yhteistyöverkostot poikien parissa toimivien eri toimijoiden kanssa.

Molempiin opinnäytetyön tutkimusongelmiin saatiin vastauksia. Olisin toivonut vastauksia siihen, mikä aiheuttaa ryhmään kuulumisen tunteen Poikien Talon toiminnassa, mutta vastaajat eivät osanneet tarkemmin sanoa, mistä tunne johtui. Vastaukset olivat ylipäättään lyhyitä ja ytimekkäitä. Ehdin käydä mukana alakäisten toiminnassa kaksi kertaa ennen haastatteluiden alkua, ja täysi-ikäisten toiminnassa en ollenkaan. Täysi-ikäisten kanssa auttoi se, että osa kävijöistä oli tuttuja ennestään keväällä 2015 tehdystä työharjoittelusta. Näiden poikien ja miesten kanssa keskusteluyhteyden aikaansaaminen vaatii aikaa. Jos nyt olisin aloittamassa samaa tutkimusta uudelleen, tutustuisin vastaajiin pidemmän aikaa ennen haastatteluiden alkua. Myös haastatteluun osallistuneiden määrä olisi voinut lisääntyä, jos poikiin ja miehiin olisi ehtinyt tutustua kauemmin.

Jatkotutkimuksena olisi mielenkiintoista selvittää, miten samojen vastaajien kokemukset Poikien Talon toiminnasta kehittyvät, kun he ovat pidempään mukana Poikien Talon toiminnassa. Olisi kiinnostavaa selvittää myös, mistä johtuu, ettei pojille synny osallisuuden tunnetta kouluissa. Jotkut miehistä kertoivat muuttaneensa Ouluun toiselta paikkakunnalta. Olisi kiinnostavaa tietää, mistä he ovat muuttaneet ja mikä vaikutus muutolla on ollut heidän sosiaalisiin suhteisiinsa ja menestykseen koulun ja työelämän suhteen.

LÄHTEET

Arvot ja strategia. 2016. Suomen 4H-liitto. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.4h.fi/4h-jarjestona-2/jarjeston-toiminta/arvot-ja-strategia/> Viitattu: 3.1.2016.

Cacciatore, R. & Koiso-Kanttila, S. 2008. Pelastakaa pojat! Jyväskylä: Minerva kustannus.

Eskola, J. & Vastamäki, J. 2007. Teemahaastattelu: Opit ja opetukset. Teoksessa J. Aaltola & R. Valli (toim.) Ikkunoita tutkimusmetodeihin I – Metodien valinta ja aineiston keruu: virikkeitä aloittelevalla tutkijalle. Jyväskylä: Ps-kustannus, 25-43.

Gretschel, A. 2014. Nuori – Ei asiakkaaksi, vaan vaikuttamaan nuorisotyön keinoin. Teoksessa T. Hoikkala & A. Sell (toim.) Nuorisotyötä on tehtävä : Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto, 243-262.

Gråsten-Salonen, H. 2008. Kuka kuuntelee lasta? Teoksessa T. Hirvilampi & M. Laatu (toim.) Toinen vääräkirja – Lähikuvia sosiaalisista epäkohdista. Helsinki: Kelan tutkimusosasto, 199-216.

Haapala, A. 2012. Tulevaisuuskuvat nuorisotyössä. Teoksessa K. Komonen, L. Suurpää & M. Söderlund (toim.) 2012. Kehittyvä nuorisotyö. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 52-63.

Haapaniemi, R. & Raina, L. 2007. Yhteisöllinen pedagogia ”...ettei tarvitse tehdä yksin.”. Tallinna: Arator

Haikkola, L., Horelli, L. & Sotkasiira, T. 2014. Osallistuminen nuorisotyön lähestymistapana. Teoksessa T. Hoikkala & A. Sell (toim.) Nuorisotyötä on tehtävä : Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto, 217-242.

Jatkohakemus. 2015. Poikien Talon Oulu.

Kananen, J. 2008. Kvali – Kvalitatiivisen tutkimuksen teoria ja käytänteet. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu.

Kiilakoski, T. & Taiponen, J. 2011. Osallistuminen ja osallisuus verkkoperustaisessa nuorisotyössä. Teoksessa J. Merikivi, P. Timonen & L. Tuuttila (toim.) Sähköä ilmassa – Näkökulmia verkkoperustaiseen nuorisotyöhön. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto, 75-89.

Kiilakoski, T. 2014a. Koulu on enemmän : nuorisotyön ja koulun yhteistyön käytännöt, mahdollisuudet ja ongelmat. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto

Kiilakoski, T. 2014b. Kasvu moneen suuntaan – Kriittinen pedagogiikka ja nuorisotyö. Teoksessa T. Hoikkala & A. Sell (toim.) 2014. Nuorisotyötä on tehtävä : menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 57-77.

Kiilakoski, T. 2014c. Monenkirjavia vaikuttamista: nuorten useista kansalaisuuksista. Teoksessa S. Myllyniemi (toim.) 2014. Vaikuttava osa. Nuorisobarometri 2013. WWW-dokumentti. Saatavissa: https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2014/02/Nuorisobarometri_2013_lowres1.pdf Viitattu 30.12.2015. 103-106.

Lapsen osallisuus. 2016. Pelastakaa Lapset. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.pelastakaaalapset.fi/jarjesto/lapsen-oikeudet/lapsen-osallisuus/> Viitattu 3.1.2015.

Lapsi- ja nuorisotyö. 2016. Suomen Setlementtiliitto. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.setlementti.fi/toiminta/lapsi-ja-nuorisotyö/> Viitattu: 3.1.2016.

Lapsivaikutusten arviointi. 2015. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.lapsivaikutukset.fi/lava> Viitattu 25.11.2015.

Launonen, P. 2014. Kirkon nuorisotyö – Hengellisen, pedagogisen ja sosiaalisen kolmiyhteyks. Teoksessa T. Hoikkala & A. Sell (toim.) 2014. Nuorisotyötä on tehtävä : menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 78-89.

Macmillan, B. 2006. Miksi pojat ovat poikia – ja miten kehittää heidän parhaita puoliaan. Helsinki: WSOY.

Mikä on LAVA? 2015. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.lapsivaikutukset.fi/mika-on-lava> Viitattu 25.11.2015.

Myllyniemi, S. 2014. Vaikuttava osa. Nuorisobarometri 2013. WWW-dokumentti. Saatavissa: https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2014/02/Nuorisobarometri_2013_lowres1.pdf Viitattu 30.12.2015.

Määttä, M. & Tasanko, P. 2012. Nuorisotyön tehtävä ohjelma(yhteis)kunnassa. Teoksessa K. Komonen, L. Suurpää & M. Söderlund (toim.) 2012. Kehittyvä nuorisotyö. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 23-35.

Nieminen, J. 2014. Vastavoiman hahmo – Nuorisotyön yleiset tehtävät, oppimisympäristöt ja eetos. Teoksessa T. Hoikkala & A. Sell (toim.) 2014. Nuorisotyötä on tehtävä : menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 21-43.

Nuorisolaki. 2006. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060072> Viitattu 24.1.2016.

Opetushallitus. 2015. Oppivelvollisuus ja koulupaikka. WWW-dokumentti. Saatavissa: http://www.oph.fi/koulutus_ja_tutkinnot/perusopetus/oppivelvollisuus_ja_koulu_paikka Viitattu 19.10.2015.

Perusopetuslaki. 1998. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1998/19980628> Viitattu 24.1.2016.

Pohjola, A. 2009. Nuorisotyön ja sosiaalityön rajapinnoilla. Teoksessa S. Raitakari & E. Virokannas (toim.) 2009. Nuorisotyön ja sosiaalityön jaetut kentät : Puheenvuoroja asiantuntijuudesta, käytännöistä ja kohtaamisista. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 21-40.

Poikatyö. 2016. Suomen Setlementtiliitto. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.setlementti.fi/sukupuolisensitiivisyys/sukupuolisensitiivisyys2/poikatyo/> Viitattu 2.1.2016.

Poikien Talo - Sukupuolisensitiivinen sosiaalisen nuorisotyön malli. Hankesuunnitelma 2013-2016. 2012. Oulun Seudun Setlementti Ry.

Poikien Talot. 2016. Suomen Setlementtiliitto. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://setlementti-fi.directo.fi/sukupuolisensitiivisyys/toimintamuodot/poikien-talot/> Viitattu 4.1.2016.

Punnonen, V. 2014. Sukupuolisensitiivinen sosiaalinen nuorisotyö. Teoksessa T. Hoikkala & A. Sell (toim.) Nuorisotyötä on tehtävä : Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Helsinki: Nuorisotutkimusverkosto, 521-540.

Rippikoulu ja isokset. 2015. WWW-dokumentti. Saatavissa:
<http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp?open&cid=Content2C760E> Viitattu: 30.12.2015.

Rippikoulun suunnittelu ja toteutus. 2015. WWW-dokumentti. Saatavissa:
<http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp3?open&cid=Content2C3B47> Viitattu: 30.12.2015.

Sarajärvi, A. & Tuomi, J. 2009. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Vantaa: Tammi.

Sell, A. & Vesikansa, S. 2014. Tuhti 9 – seminaarin työryhmätiivistelmä : Demokratia, aktiivinen kansalaisuus ja nuorisopolitiikka. Teoksessa T. Hoikkala & A. Sell (toim.) 2014. Nuorisotyötä on tehtävä : menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Helsinki: Nuorisotutkimusseura, 548-551

Sukupuolisensitiivisyys. 2016. Suomen Setlementtiliitto. WWW-dokumentti. Saatavissa:
<http://www.setlementti.fi/sukupuolisensitiivisyys/sukupuolisensitiivisyys2/> Viitattu 2.1.2016.

Seurakuntavaalit neljän vuoden välein. 2015. WWW-dokumentti. Saatavissa:
<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/FFFB5B974D2F6079C225767F0031863A> Viitattu 25.11.2015.

Siltala, J. 2013. Nuoriso – Mainettaan parempi? Helsinki: WSOY.

Toiminta. 2015. Poikien Talo Oulu. WWW-dokumentti. Saatavissa:
<http://poikientalo-oulu.fi/toiminta/> Viitattu: 30.12.2015

Tyttötyö. 2016. Suomen Setlementtiliitto. WWW-dokumentti. Saatavissa:
<http://www.setlementti.fi/sukupuolisensitiivisyys/sukupuolisensitiivisyys2/tyttotyö/> Viitattu 2.1.2016.

Vehkalahti, K. 2008. Kyselytutkimuksen mittarit ja menetelmät. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Hei!

Olen Markus Iivarinen ja opiskelen Centria-ammattikorkeakoulussa yhteisöpedagogiksi. Tällä hetkellä teen opinnäytetyötä ja aiheenani on Tutkimus Poikien Talon kävijöiden osallisuudesta. Tarkoituksena on selvittää poikien kokemuksia osallisuudesta Poikien Talolla ja muissa yhteisöissä. Tutkimus toteutetaan haastattelulla Poikien Talolla joulukuun aikana. Haastatteluihin osallistutaan anonymisti. Tutkimuksen tuloksia käytetään Poikien Talon toiminnan kehittämiseen. Aineisto talletetaan Poikien Talolle ja sitä voidaan mahdollisesti käyttää hyödyksi muissa Poikien Talolla tehtävissä tutkimuksissa.

Alaikäisiltä nuorilta tarvitaan huoltajan suostumus tutkimukseen osallistumiseen. Toivoisin, että täyttäisitte alla olevat tiedot kotona. Palauta täytetty lupalappu mahdollisimman pian Poikien Talon työntekijöille tai haastatteluun tullessa minulle. Mikäli kaipaatte lisätietoja, minuun voi ottaa yhteyttä. Yhteystiedot löytyvät lapun alalaidasta.

Saa osallistua

Ei saa osallistua

Osallistujan nimi

Huoltajan allekirjoitus

Ystävällisin terveisin,

Markus Iivarinen

Yhteisöpedagogiopiskelija

markus.iivarinen@cou.fi

Teemahaastattelun runko:

1. Yleiset tiedot
 - Minkä ikäinen olet?
 - Kauanko olet ollut mukana Poikien Talon toiminnassa?
 - Mistä kautta olet tullut toimintaan tai kuullut Poikien Talosta?

2. Poikien talo
 - Millainen paikka Poikien Talo on?
 - Mitä Poikien Talolla tehdään kun sinä olet käymässä?
 - Miksi käyt Poikien Talolla?
 - Miksi Poikien Talo on tärkeä paikka? Tai onko se?
 - Tuntuuko että kuulut porukkaan Poikien Talolla?
 - Miten vaikuttaa se että Poikien Talolla on vain poikia ja miehiä? Onko helpompi tai vaikeampi tulla mukaan toimintaan?
 - Onko toiminta mielekästä sinulle?
 - Tuntuuko että voit vaikuttaa Poikien Talon toimintaan?
 - Onko sinulla ehdotuksia porukan yhtenäisyyden kehittämiseksi?
 - Onko sinulla ehdotuksia vaikuttamismahdollisuuksien kehittämiseksi Poikien Talolla?
 - Onko kehittämissuhteita Poikien Talon toimintaan?

3. Osallisuus kouluissa ja muissa ryhmissä
 - Mitä kouluja olet käynyt?
 - Onko kouluissa tuntunut että kuulut ryhmään?
 - Onko koulussa voinut vaikuttaa yhteisiin asioihin?

- Onko Poikien Talon lisäksi muita ryhmiä joihin kuulut? Esim. kaveri- ja harrastusporukat? Tuntuuko niissä että kuuluu ryhmään? Voitko vaikuttaa asioihin?